Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2026)0248

Usklajen davčni okvir za finančni sektor EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2026 o usklajenem davčnem okviru za finančni sektor EU (2024/2117(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 113, 114 in 115,

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 28. septembra 2011 za direktivo Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES (COM(2011)0594),

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 14. februarja 2013 za direktivo Sveta o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije (COM(2013)0071) (predlog o davku na finančne transakcije),

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 28. novembra 2007 za uredbo Sveta o izvedbenih ukrepih za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev (COM(2007)0746),

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 28. novembra 2007 za direktivo Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev (COM(2007)0747),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937[1],

– ob upoštevanju začetne ocene učinka Komisije z dne 22. oktobra 2020 o pregledu pravil o DDV za finančne in zavarovalniške storitve,

---

[1] UL L 150, 9.6.2023, str. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 12. septembra 2023 o uvedbi sistema davčnih pravil države sedeža za mikro-, mala in srednja podjetja ter spremembi Direktive 2011/16/EU,

– ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 z dne 14. decembra 2020 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije in razveljavitvi Sklepa 2014/335/EU, Euratom[2],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. decembra 2021 z naslovom Naslednja generacija virov lastnih sredstev za proračun EU (COM(2021)0566),

– ob upoštevanju študije o obdavčitvi finančnega sektorja EU, ki jo je naročil Pododbor Evropskega parlamenta za davčne zadeve in jo je junija 2025 objavil generalni direktorat za gospodarstvo, preobrazbo in industrijo[3],

– ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije o oprostitvi plačila DDV za finančne in zavarovalniške storitve,

– ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 16. decembra 2020 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovodenju ter novih virih lastnih sredstev, vključno s časovnim načrtom za uvedbo novih virov lastnih sredstev[4],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. maja 2023 o virih lastnih sredstev: nov začetek za finance EU, nov začetek za Evropo[5];

– ob upoštevanju poročila Enrica Lette iz aprila 2024 z naslovom Much more than a market – Speed, Security, Solidarity: Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens (Veliko več kot trg – hitrost, varnost, solidarnost: krepitev enotnega trga za trajnostno prihodnost in blaginjo vseh državljanov EU) (v nadaljnjem besedilu: Lettovo poročilo),

– ob upoštevanju poročila Maria Draghija z dne 9. septembra 2024 z naslovom The future of European competitiveness (Prihodnost evropske konkurenčnosti) (v nadaljnjem besedilu: Draghijevo poročilo),

---

2 UL L 424, 15.12.2020, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

3 Študija – The taxation of the EU's financial sector (Obdavčitev finančnega sektorja EU), Evropski parlament, generalni direktorat za gospodarstvo, preobrazbo in industrijo, tematski sektor za gospodarstvo in rast, junij 2025.

4 UL L 433 I, 22.12.2020, str. 28. ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

5 UL C, C/2023/1067, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1067/oj.

– ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Unija prihrankov in naložb: Strategija za spodbujanje blaginje državljanov in gospodarske konkurenčnosti v EU (COM(2025)0124),

– ob upoštevanju priporočila Komisije (EU) 2025/2029 z dne 30. septembra 2025 o povečanju razpoložljivosti varčevalnih in naložbenih računov s poenostavljeno in ugodnejšo davčno obravnavo[6],

– ob upoštevanju delovnega dokumenta Svetovne banke iz maja 2025 z naslovom VAT Exemptions, Embedded Tax, and Unintended Consequences (Oprostitve plačila DDV, vključeni davek in nenamerne posledice),

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A10-0169/2026),

A. ker je predsednica Komisije v svoji poslanici za leto 2024, naslovljeni na komisarja, pristojnega za obdavčenje, naložila Komisiji, naj poišče inovativne rešitve za obdavčitev finančnega sektorja EU, da se podpre nadaljnje povezovanje sektorja, čezmejnih dejavnosti in inovacij; ker je Komisija začela študijo o obdavčitvi finančnega sektorja v EU;

B. ker so finančne storitve v EU na splošno oproščene davka na dodano vrednost (DDV); ker finančne institucije zaradi tega ne morejo odbiti vstopnega DDV, kar povzroča problem tako imenovanega nevračljivega DDV; ker lahko oprostitev privede do pomanjkljive preglednosti, višjih stroškov za potrošnike in dodatnih stroškov za finančne institucije, vpliva na odločitve o organizaciji in zunanjem izvajanju ter potisne manjše, digitalne in čezmejne ponudnike storitev v slabši konkurenčni položaj;

C. ker se možnost, da se finančne institucije odločijo za vključitev v sistem DDV, v državah članicah ponekod zagotavlja, a ne enotno, in to povzroča dodatno upravno zapletenost;

D. ker je oprostitev plačila DDV sega še v leto 1977, ko je obdavčitev teh finančnih storitev povzročala znatne tehnične in upravne težave; ker bi lahko prvotni tehnični argument za oprostitev plačila DDV zdaj zaradi tehnološkega, digitalnega in nadzornega napredka uredili, vključno z obdelavo podatkov v realnem času in izboljšanimi zahtevami glede poročanja;

E. ker je več jurisdikcij po vsem svetu revidiralo podobne oprostitve ali uvedlo alternativne oblike obdavčitve finančnih storitev, da bi uredili nenamerne fiskalne in konkurenčne učinke nevračljivega DDV ter še

---

6 UL L, 2025/2029, 8.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj.

naprej ohranile pravičen in zanesljiv prispevek finančnega sektorja k javnim prihodkom;

F. ker je v Lettovem in Draghijevem poročilu poudarjeno, da davčna razdrobljenost enotnega trga, vključno z regulativnimi, upravnimi in davčnimi ovirami, zavira gospodarsko rast, trgovino in čezmejne dejavnosti; ker notranje ovire znotraj Unije dejansko nalagajo skoraj 100-odstotno carino na finančne storitve; ker so te ovire in regulativne prepreke po mnenju Maria Draghija veliko bolj škodljive za gospodarsko rast kot vsakršne carine, ki bi jih morda uvedle ZDA;

G. ker je finančni sektor po podatkih Eurostata pomemben del gospodarstva EU, saj je v letu 2022 ustvaril približno 0,9 bilijona EUR dodane vrednosti, zaposloval skoraj 5 milijonov ljudi in imel neto promet v višini približno 2,4 bilijona EUR; ker ta sektor prek obdavčitve dohodkov pravnih oseb, davkov na izplačane plače in sektorskih dajatev znatno prispeva k javnim financam; ker ima finančni sektor EU osrednjo vlogo pri financiranju realnega gospodarstva, podpiranju inovacij in spodbujanju naložb;

H. ker so nedavne pobude, kot je direktiva Sveta 2025/50 z dne 10. decembra 2024 o hitrejšem in varnejšem zmanjšanju presežnih davčnih odtegljajev[7] (direktiva FASTER), prinesle znaten napredek pri zmanjševanju upravnih bremen in omogočanju čezmejnih gospodarskih dejavnosti v EU ter ker bi bilo treba ta in podobna prizadevanja nadaljevati, da bi še dodatno okrepili povezovanje in učinkovitost notranjega trga;

I. ker Svet odlaša s sprejetjem sklepa o predlogu Komisije za direktivo o uvedbi sistema davčnih pravil države sedeža za mikro, mala in srednja podjetja ter spremembi Direktive 2011/16/EU, medtem ko je Evropski parlament že 10. aprila 2024 sprejel zakonodajno resolucijo o tem[8];

J. ker bi bilo treba s prihodnjimi pobudami zmanjšati razdrobljenost enotnega trga in podpreti konkurenčnost z usklajenim, predvidljivim in nevtralnim davčnim okvirom za finančne storitve, pri tem pa upoštevati raznolikost poslovnih modelov in medsebojne davčne učinke v finančnem sektorju EU;

K. ker je obdavčitev finančnih storitev v EU še vedno močno razdrobljena, saj se nacionalni pristopi k davkom na zavarovalne premije, davkom na finančne transakcije, dajatvam za banke, davkom na finančne dejavnosti in drugim davkom na dobiček močno

---

7 UL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

8 Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 o predlogu direktive Sveta o uvedbi sistema davčnih pravil države sedeža za mikro, mala in srednja podjetja ter spremembi Direktive 2011/16/EU (UL C, C/2025/1326, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj).

razlikujejo; ker ta razdrobljenost ustvarja pravno negotovost in zapletenost, povzroča izkrivljanje trga, spodbuja izogibanje davkom in zmanjšuje konkurenčnost EU;

L. ker so za unijo prihrankov in naložb potrebne močnejše spodbude, da bodo ljudje varčevali in vlagali na evropskih kapitalskih trgih; ker je za dokončanje unije prihrankov in naložb potreben celovit pristop k finančni stabilnosti, povezovanju trgov in zaščiti vlagateljev; ker je za uspešnost in verodostojnost unije prihrankov in naložb bistveno, da finančni sektor razumno prispeva k javnim financam, prevzame tveganja, ki jih povzroča, in podpre dolgoročne trajnostne naložbe;

M. ker se je po finančni krizi leta 2008 in 2009 začelo razpravljati o davku na finančne transakcije in dajatvah za banke; ker je bil namen teh ukrepov izravnati stroške krize;

N. ker vsaj sedem držav članic že pobira davek na finančne transakcije; ker te države članice pri svojih davkih na finančne transakcije niso uskladile področja uporabe, stopnje ali uporabe; ker ni bil dosežen dogovor o davku na finančne transakcije na ravni EU, čeprav je Komisija od leta 2011 pripravila več zakonodajnih predlogov;

O. ker Parlament dosledno podpira uvedbo davka na finančne transakcije na ravni EU, tudi kot morebitnega vira lastnih sredstev, kar je nazadnje zapisal v resoluciji iz maja 2023; ker je Komisija v svojem delovnem programu za leto 2026 predlagala umik svojega prejšnjega predloga o davku na finančne transakcije, ker med državami članicami ni soglasja o tem in ni bil dosežen dogovor;

P. ker države članice še naprej uvajajo začasne izredne davke ali solidarnostne dajatve na dobičke bank, da bi izravnale izredno povečanje dobičkonosnosti, do katere prihaja zaradi monetarne politike;

Odpravljanje davčne razdrobljenosti finančnega sektorja in povečanje njegove konkurenčnosti

1. ugotavlja, da so države članice po veliki finančni krizi uvedle 91 sektorskih davkov za obdavčitev finančnega sektorja, kar je močno razdrobilo davčno okolje; ugotavlja, da to ustvarja dodatne operativne in upravne stroške ter povečuje strukturne ovire za čezmejno širitev ponudnikov finančnih storitev, kar slabi finančni sektor EU in njegove naložbene zmogljivosti ter spodjeda cilje unije prihrankov in naložb ter bančne unije;

2. ugotavlja, da razlike v nacionalnih davčnih ureditev odslikavajo odločitve notranje politike; želi opozoriti, da tudi na mednarodni ravni potekajo prizadevanja v zvezi s prenosom dobička; poziva k okrepljenemu usklajevanju na ravni EU, tudi pri izvajanju direktive o drugem stebru, ter k strogim pravilom proti izogibanju in zahtevam glede preglednosti, zlasti na področju javnega poročanja po posameznih državah;

3. ugotavlja, da razdrobljenost nacionalnih davčnih ureditev povečuje tveganje čezmejne dvojne obdavčitve ter lahko zaradi upravne in pravne zapletenosti ovira rast finančnega sektorja EU in prepreči globlje povezovanje finančnih trgov EU; poudarja, da bi morala na prvem mestu ostati preprečevanje dvojnega obdavčevanja in zmanjšanje upravnih bremen; a poudarja tudi, da prizadevanja za poenostavitev ne smejo privesti do deregulacije ali tekmovanja v zniževanju davčnih standardov, temveč morajo spodbujati pravno varnost, pravičnost ter okoljsko in družbeno odgovornost;

4. poudarja, da razlike v nacionalnih postopkih za davčni odtegljaj povzročajo upravna bremena in ovire za čezmejne naložbe, kot je priznano v strategiji Komisije za unijo prihrankov in naložb; pozdravlja nedavno sprejeto direktivo FASTER; poziva k nadaljnjemu napredku v smeri bolj usklajenega in ambicioznega okvira;

5. poziva Svet, naj sprejme odločitev o predlogu Komisije za direktivo Sveta o uvedbi sistema davčnih pravil države sedeža za mikro, mala in srednja podjetja ter spremembi Direktive 2011/16/EU ob upoštevanju zakonodajne resolucije Parlamenta z dne 10. aprila 2024;

6. poleg tega ugotavlja, da dosedanja davčna pravila niso zares sledila pojavljanju novih finančnih produktov in tržnih infrastruktur; poudarja, da to vprašanje postaja vse bolj pereče zaradi hitre rasti neobank, kot so izključno digitalne banke, konkurenčne banke ali finančnotehnološke banke; želi opozoriti, da se je v zadnjih šestih letih pri teh bankah znatno povečal delež čezmejnih vlog; poudarja, da lahko razlike v davčnih pravilih med bankami in nebančnimi subjekti povzročijo izkrivljanja;

7. poudarja, da nezadostni podatki o dejanski davčni obremenitvi v finančnem sektorju EU ovirajo oblikovanje politik na podlagi dokazov ter oceno o vplivu politik na tržno ravnanje, konkurenco in finančno stabilnost; poudarja, da je treba izboljšati preglednost in bolje uporabljati razpoložljive podatke, kar je temeljni pogoj za skladno reformo obdavčitve finančnega sektorja;

8. poudarja, da bi odprava davčnih ovir za čezmejne naložbe z usklajenimi pravili na ravni EU zmanjšala stroške izpolnjevanja obveznosti, izboljšala učinkovitost trga, povečala pravno jasnost za čezmejne kapitalske tokove in okrepila konkurenčnost finančnih storitev EU, hkrati pa zmanjšala davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje; poudarja, da je potreben usklajen sklop pravil za finančni sektor EU, pri čemer je treba spoštovati davčno suverenost držav članic in načelo subsidiarnosti; poudarja, da bi morala obdavčitev finančnih storitev pomagati ohraniti konkurenčnost finančnega sektorja;

9. ugotavlja, da evropsko makroekonomsko poročilo Komisije za leto 2026[9] navaja, da je stopnja varčevanja gospodinjstev v EU še vedno precej nad povprečjem držav Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj; obžaluje, da se približno tretjina teh prihrankov vlaga zunaj EU, kar kaže, da ima finančni okvir EU pomanjkljivosti glede zadržanja naložb v Evropi; poziva Komisijo, naj preuči, kako lahko davčni ukrepi pomagajo preusmeriti tok naložb k EU; poudarja, da je pomembno odvračati finančne odlive v države, ki so na seznamu EU o nekooperativnih jurisdikcijah;

10. poudarja, da je pomembno doseči napredek pri uniji prihrankov in naložb, da bi mobilizirali prihranke za produktivne naložbe; meni, da sta zmanjšanje davčne razdrobljenosti in izboljšanje čezmejnih naložbenih poti ključna za mobilizacijo evropskih prihrankov za naložbe znotraj EU;

11. poudarja, da bi bilo treba davčni okvir za finančne storitve oblikovati skupaj s cilji unije prihrankov in naložb ter se pri tem osredotočiti na večjo učinkovitost, odpraviti izkrivljanje trga ter spodbuditi naložbe in dolgoročno rast, obenem pa zagotoviti uravnotežen pristop, tako da bodo upoštevani tudi širši gospodarski in socialni vidiki;

12. meni, da bi morala obdavčitev finančnega sektorja temeljiti na načelih enostavnosti, nevtralnosti, pravičnosti, gospodarske, okoljske in socialne trajnostnosti ter pravne varnosti; trdi, da bi bilo treba pri tem upoštevati tudi ciklično dinamiko dobičkonosnosti bank, povezano z monetarno politiko in gospodarskimi razmerami;

13. poziva Komisijo, naj izpolni svojo zavezo in predlaga inovativne rešitve za obdavčitev tega sektorja, s katerimi bo pomagala zmanjšati razdrobljenost, izboljšati nadaljnje povezovanje trga na ravni EU ter dokončati unijo prihrankov in naložb;

Ureditev sistema DDV za finančne storitve

14. ugotavlja, da oprostitev plačila DDV za finančne storitve izvira še iz leta 1977 in je dolgo služila za ogibanje tehničnim težavam pri uporabi DDV za zapletene finančne dejavnosti, saj je veljalo, da to ni izvedljivo; priznava, da bi lahko prvotni tehnični argument za oprostitev plačila DDV zdaj rešili z dejanskim tehnološkim napredkom in digitalizacijo;

15. ugotavlja, da ta oprostitev za finančne institucije ni nujno prednost, saj jim onemogoča povračilo DDV; meni, da sedanji *status quo* ohranja izkrivljanje trga, zaradi njega lahko pride do premajhne preglednosti in višjih stroškov za potrošnike, krepi pa tudi težnjo k samozadostnosti v finančnem sektorju in ustvarja slabši konkurenčni položaj v primerjavi z institucijami iz držav zunaj EU;

---

[9] Evropska komisija, Evropsko makroekonomsko poročilo za leto 2026, november 2025.

16. poudarja, da se oprostitve plačila DDV pogosto odobrijo za dejavnosti splošnega pomena, s čimer se prizna njihova bistvena družbena funkcija; poudarja, da so nekatere osnovne bančne storitve – zlasti plačilne storitve, sprejemanje vlog in ponujanje osnovnih kreditov – po funkciji primerljive in podobne ekonomskim javnim storitvam, saj varujejo prihranke, omogočajo ekonomsko izmenjavo in zagotavljajo, da se lahko državljani in podjetja varno udejstvujejo v gospodarstvu;

17. obžaluje, da večkratne pobude Komisije, vključno z njenimi predlogi iz leta 2007 in začetno oceno učinka iz leta 2020, niso privedle do reforme glede oprostitve plačila DDV za finančni sektor, ker si države članice niso dovolj prizadevale za soglasje; ugotavlja, da je Komisija nazadnje v začetku leta 2023 nameravala objaviti spremembe k direktivi o DDV[10]; ugotavlja, da so ti načrti zastali, zato ta temeljna reforma še vedno ni izvedena;

18. ugotavlja, da je združevanje za namene DDV za države članice v skladu s členom 11 direktive o DDV še vedno prostovoljno in je vezano na ozemeljske omejitve, kar ustvarja pravne in praktične ovire za čezmejne skupine, ki delujejo na področju finančnih storitev;

19. poudarja, da zastarela oprostitev plačila DDV skupaj z različnimi nacionalnimi davčnimi pravili kljub uporabi združevanja za namene DDV in dogovorov o delitvi stroškov v nekaterih državah članicah ustvarja zapleteno, razdrobljeno in neskladno davčno okolje, zaradi česar je izpolnjevanje davčnih obveznosti drago in imajo podjetja višje operativne stroške; poudarja, da so za zmanjšanje teh bremen potrebne jasne opredelitve DDV in poenostavljena pravila, in s tem bi zagotovili dosledno uporabo pravil po vsej EU, olajšali čezmejne dejavnosti in podprli inovacije;

20. ugotavlja, da se združevanje za namene DDV, s čimer se finančnim institucijam zmanjša upravno breme in poveča njihova učinkovitost, v državah članicah zaenkrat le neenakomerno uporablja in je na splošno omejeno na subjekte s sedežem v eni sami državi članici; poudarja, da bi lahko večja konvergenca pri uporabi združevanja za namene DDV pomagala zmanjšati razdrobljenost in pravno negotovost na notranjem trgu ter olajšati dejavnosti čezmejnih finančnih storitev;

21. poziva Komisijo, naj spodbudi države članice k doslednemu izvajanju združevanja za namene DDV in preuči možnosti za jasnejši pravni okvir, vključno z možnostjo čezmejnega združevanja za namene DDV; poudarja, da mora biti širša uporaba združevanja za namene DDV za finančne in zavarovalne storitve skladna s pravili o davku od dohodkov pravnih oseb, zlasti s pravili o transfernih cenah, ter jo morajo spremljati zavezujoči zaščitni ukrepi proti zlorabam, da se

---

10 Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

preprečijo goljufije in izogibanje davkom, selitev DDV znotraj skupine in zlorabe delitve stroškov;

22. ugotavlja, da direktiva o DDV ne vsebuje izrecnih določb za nove finančne instrumente, kot so kriptosredstva, decentralizirane finance in finančna tehnologija; poudarja, da direktiva ne zajema niti vprašanja obravnave DDV za izvedene finančne instrumente in da države članice še vedno različno obravnavajo investicijske sklade; ugotavlja, da je to privedlo do različnih nacionalnih razlag pravil o DDV, pravne negotovosti za ponudnike storitev in neenake obravnave tradicionalnih in novih finančnih storitev, vse to pa ovira inovacije in konkurenčnost;

23. poudarja, da bi moral sodoben davčni okvir podpirati inovacije na področju finančne tehnologije in digitalnega financiranja ter pomagati preprečevati nastajanje regulativnih ovir za nove udeležence na trgu; poziva Komisijo, naj pojasni, kako obravnavati DDV za nove finančne storitve, da se zagotovijo tehnološka nevtralnost in enaki konkurenčni pogoji v vsej Uniji;

24. meni, da se zaradi široke in nediferencirane oprostitve plačila DDV za ves finančni sektor porajajo vprašanja glede splošne doslednosti in ravnovesja davčnega sistema; poudarja, da bi lahko z reformo glede oprostitve plačila DDV zmanjšali izkrivljanja in raven nevračljivega DDV, ne da bi povečevale nesorazmerno upravno zapletenost; ugotavlja, da bi lahko z možnostmi za odpravo oprostitve plačila DDV učinkovito odpravili nevračljivi DDV, saj bi finančnim družbam omogočili, da bi dobile v celoti povrnjen DDV, ki ga plačajo za blago in storitve, ki jih uporabljajo pri svojem poslovanju; poudarja, da bi s tem odpravili sedanjo pristranskost v smeri zagotavljanja notranjih storitev namesto njihovega oddajanja v zunanje izvajanje, kar lahko omeji zmožnost podjetja za specializacijo, dostop do zunanjega strokovnega znanja in inovacije; priznava, da bi lahko ta reforma tudi izenačila konkurenčne pogoje v zvezi z drugimi jurisdikcijami in povečala mednarodno konkurenčnost finančnih institucij EU;

25. želi opozoriti, da je davčni okvir za DDV usklajen na ravni EU, čeprav države članice vseeno imajo nekaj manevrskega prostora pri njegovem izvajanju; zato trdi, da bi bilo treba reformo sistema DDV za finančne storitve urediti na ravni EU;

26. poziva Komisijo, naj pregleda učinke sedanje ureditve DDV na finančni sektor in to analizo javno objavi; poziva jo, naj preuči možnosti politike za odpravo ugotovljenih izkrivljajočih učinkov; poudarja, da bi morala vsaka taka reforma zmanjšati nevračljivi DDV in razdrobljeno uporabo pravil, izboljšati pravno varnost in davčno pravičnost ter okrepiti konkurenčnost finančnih trgov EU, hkrati pa zaščititi finančno stabilnost in čim bolj zmanjšati regulativno arbitražo med državami članicami; poudarja, da mora vsaka taka reforma zaščititi tudi potrošnike in zagotavljati, da bo finančni sektor še naprej pošteno prispeval k javnim prihodkom;

27. ugotavlja, da bi moral vsak predlog za revizijo okvira za DDV temeljiti na poglobljeni analizi na makroekonomski ravni in na celovitem evidentiranju nacionalnih bančnih davkov in dajatev; poudarja, da bi bilo treba pri analizi upoštevati upravne posledice za finančne storitve, interakcijo med obstoječimi nacionalnimi bančnimi davki, dajatvami za finančni sektor in sistemom DDV ter učinek na enotni trg;

28. poudarja, da je treba pri vseh spremembah obravnave DDV za finančne storitve skrbno oceniti učinek na storitve, ki se zagotavljajo malim vlagateljem, zlasti gospodinjstvom z nizkimi in srednjimi dohodki, ter preprečiti dodatne skupne stroške;

29. poziva Komisijo, naj v sklopu morebitne reforme glede oprostitve DDV preuči možnost nadomestitve nacionalnih davkov na zavarovalne premije s popolno vključitvijo zavarovalniških storitev v sistem DDV;

Spodbujanje k bolj usklajenemu davčnemu okviru za finančni sektor

30. opozarja, da ima EU pri doseganju svojih podnebnih in digitalnih ciljev ter ciljev strateške avtonomije veliko naložbeno vrzel, in sicer v višini 750 do 800 milijard EUR letno; opozarja na zavezo držav članic in EU, da bodo znatno povečale evropske naložbe v obrambo; poudarja, da bi lahko pravična in skladnejša obdavčitev finančnega sektorja v odziv na te izzive prispevala k mobilizaciji zasebnega kapitala, s čimer bi spodbudili naložbe malih vlagateljev, in h krepitvi evropskih kapitalskih trgov, hkrati pa povečala prihodke za javne naložbe za strateške prednostne naloge ter naše socialne, podnebne in naložbene potrebe, s čimer bi okrepili konkurenčnost EU;

31. želi spomniti na dogovor med Parlamentom, Svetom in Komisijo iz leta 2020 o časovnem načrtu za uvedbo novih virov lastnih sredstev, vključno z davkom na finančne transakcije, ki je nastal na podlagi ocene učinka;

32. priznava, da v Svetu kljub obsežni razpravi, tako v okviru soglasja kot okrepljenega sodelovanja, ni bilo napredka v zvezi s predlogom o davku na finančne transakcije, in je seznanjen z napovedjo Komisije, da bo predlog umaknila iz svojega delovnega programa za leto 2026;

33. meni, da so redne ocene gospodarskih učinkov in kontinuirana ustreznost davčne politike v finančnem sektorju ključnega pomena, da se preprečili nenamerno ali trajno izkrivljanje finančnih trgov; pozdravlja, da Komisija izvaja celovito analizo o morebitnem učinku splošne obdavčitve finančnega sektorja na delovanje trga, čezmejne naložbe in konkurenčnost finančnih trgov EU;

34. poudarja, da bi bilo treba davčna pravila za finančni sektor poenostaviti in zagotoviti njegov pošten in zanesljiv finančni prispevek ter da bi morala biti pravila jasna, pregledna in

predvidljiva, da se zmanjša razdrobljenost, omogočijo naložbe in čezmejne dejavnosti, obenem pa zagotovi tudi visoka raven varstva potrošnikov; poudarja, da bi morala ta pravila pomagala izboljšati učinkovitost in razporeditev kapitala, zaščititi stabilnost in konkurenčnost trga ter zmanjšati stroške izpolnjevanja obveznosti, zlasti za male vlagatelje ter mala in srednja podjetja;

°

° °

35. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.